

स्वामिनेनिष्क्रयं गन्तुमाविष्कृतबलः कपिः । रराज
समरे शत्रून् घ्नन् दुष्कृतवहिष्कृतः ॥ ६१ ॥

स्वामीत्यादि । स्वामिनः सुग्रीवस्य निष्क्रयमानृण्यं गन्तुं ज०म०
शत्रून् घ्नन् विनाशयन् कपिः समरे रराज आविष्कृतबलः प्रकटि
तसामर्थ्यः दुष्कृतवहिष्कृतः दुष्कृतं पापं वहिःकृतमनेनेति वाहि
ताग्न्यादिषु द्रष्टव्यं सर्वत्र इउदुपधस्य चेत्यनेनाप्रत्ययविसर्ज
नीयस्य सत्वं ॥ ६१ ॥

स्वामीत्यादि । कपिः समरे संग्रामे शत्रून् घ्नन् विनाशयन् भ०
रराज दीप्यते स कीदृशः स्वामिनः सुग्रीवस्य निष्क्रयमानृण्यं
गन्तुं आविष्कृतं प्रकाशितं बलं सामर्थ्यं येन तादृशः दुष्कृतेन
पापेन वहिष्कृतस्यक्तः निष्पापइत्यर्थः दुष्कृतं वहिष्कृतं येने
ति वा पूर्वनिपातस्यानियमात् क्वचित् क्तान्तस्य परनिपातः आहि
ताग्न्यादेर्वेति परः दुर्निराविर्वहिःप्रादुश्यतुरांषः कखपफेइति
परसूत्रदर्शनात् निष्क्रयादिषु सेतुकखपफेवेत्यस्य वाशब्दस्य
व्यवस्थावाचित्वात् नित्यं सकारोबोध्यः विकल्पेऽपि न क्षतिः दुःखं
दुष्खञ्चेति द्विरूपदर्शनात् मूर्द्धन्यषत्वं पूर्ववत् ॥ ६१ ॥

चतुष्काष्ठं क्षिपन् वृक्षान् तिरस्कुर्वन् वरीवणे । तिर
ष्कृतदिगाभोगोददृशे वज्रधा भ्रमन् ॥ ६२ ॥